

Apie ką mes čia?

Apie monstrus, vaikus, ateivius ir kaip draugystė galų gale padėjo nugalė... Oi, juk viską gali perskaityti knygos anotacijoje!

Geriau pradėsime nuo to, kad monstrai – tiek maži, tiek dideli, tiek vidutinio amžiaus ar vidutinio ūgio – lanko mokyklą. Ten šis tas yra mokykliško, kai kas darželiško, o paaiškęs tokią įstaigą monstras gauna diplomą ir gali užsiimti tuo, kas jam arčiausiai monstriškos širdies!

O štai su vaikais yra kiek kitaip. Dažniausiai jie lanko darželį, paskui pėdina į mokyklą. Joje vaikai susitinka su kitais vaikais, mokytojais ir mokytojomis, direktoriumi arba direktore... Ir jokiais būdais nesutinka jokių monstrų.

Mūsų istorijoje viskas yra kiek kitaip. Šioje mokykloje mokosi ir monstrai, ir vaikai!

Kadangi visos mokdaržės sausakimšos, o naujos dar tik statomos, monstrams nelieka nieko kito, kaip tik mokytis mokykloje kartu su vaikais.

Monstrai čia mokosi tų pačių dalykų kaip ir tu. Tiesa, turi ir šiokių tokių monstriškų dalykėlių, pavyzdžiui:

- * Riaumavimo pamokas. Ne, tikrai nesuklydome, nes riaumojimą sujungus su dainavimu išeina būtent tai! Monstrai moka daugybę savo liaudies dainų. Žinomiausios:

AUGO GIRIOJ MONSTRELIS;
TU, MONSTRELI, LELIUMOJ; ♪ ♪
VIJO LIZDĄ MONSTRELA. ♪

Bet jie jas išriaumoja, o ne dainuoja.

* Per ragų pažinimo pamokas jaunieji monstrai mokosi atskirti raguotus gyvūnus nuo raguotų monstrų, kad netyčia kokios karvės, briedžio ar vienaragio nepalaikytų savo giminaičiu ir neatsivestų į mokyklą ar giminės šventę.

* Žmogologijos pamokos reikalingos, kad geriau suprastų mus, žmones, – kodėl mes turime tik po dvi rankas ir po dvi kojas, kodėl neriaujame, kodėl kailis mums auga tik ant galvos ir kodėl valgome tokį keistą maistą, o ne batus, senas spintas ar sugedusius televizorius.

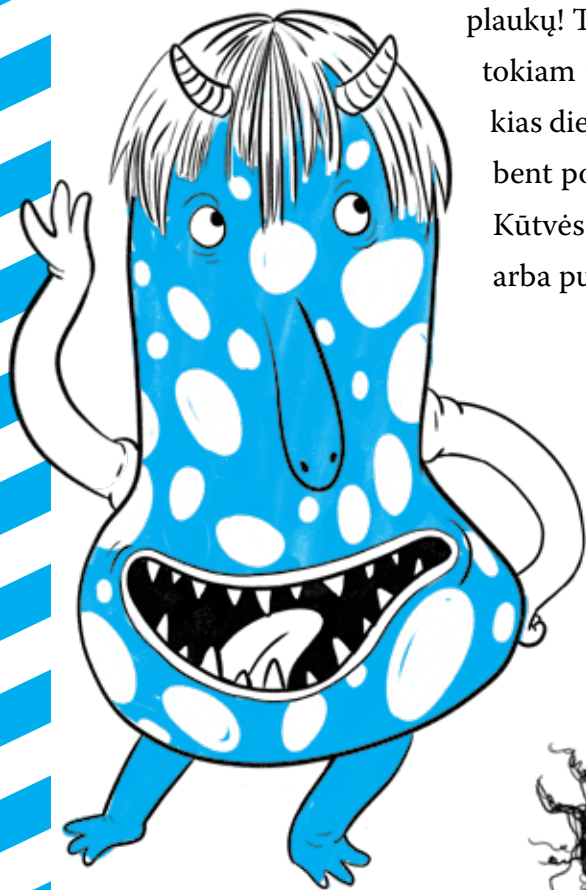
Būtent dėl to dažniausiai vaikai ir monstrai pykstasi. Ne ne, ne dėl to, kurie šį kartą mokyklos valgykloje valgys keptus batus, o dėl paprasto dalyko – skirtingo skonio. Nes mėgsta skirtingą maistą, turi skirtingų pomėgių, vieniems keturios akys yra gražu, o kitiems – baisu... Šioje mokykloje monstrai ir vaikai dažniausiai susitinka tik valgykloje pertraukų metu ir tada prasideda pašaipos, barniai, įžeidinėjimai, maisto karai ir kitokie *vaikai prieš monstrus* ir *monstrai prieš vaikus* mūšiai.

Bet sykių nutinka kai kas baisaus ir tuomet vaikai su monstrais supranta, jog... Oi, juk ir tai gali perskaityti anotacijoje knygos gale!

O DABAR SUSIPAŽINK SU:

* Milžinišku monstru **CUKINIJUMI**, kurio nosis primena ne kokį pomidorą ar mandariną, o didžiulę cukiniją, ūgis – krepšininką, o vidus – tai pašėlusį, tai labai rūpestingą monstriuką!

Cukinijus

* **KŪTVE**, kurią apibūdinti labai paprasta – dvi akys ir daug plaukų! Trumpas receptas, kaip tokiam tapti: nesiškuok penkias dienas (jei nepavyks, tada bent porą metų) ir štai jau esi Kūtvės antros eilės pusbrolis arba pusseserė!

* Triakiu **PUČKIU** (jų būna ir dviakių bei penkiaakių, o sykį vienas vaikas po lova rado Pučkį iš penkiolikaaikių giminės), kuris labaaaaai mėgsta klausytis vaikams skaitomų istorijų pasislėpęs po lova, svajoja gauti bučkį (nors monstrams bučkiai šiaip jau atrodo visai nemonstriškas dalykėlis) ir... Greitai susipažinsi su juo geriau!

* Dviakiais **Ignu** ir **Gabija** – broliu ir sese, kurie yra vaikai, kaip ir tu. Jie mielai vienas su kitu pasiginčija (kaip neretai ir nutinka broliui su sese), abu mėgsta skaityti ir... pasirodo, turi vieną bėdą – jiems sunku priimti kitokius nei jie. Na, kad ir monstrus, su kuriais abu jau netrukus eilinį sykį susikirs mokyklos valgykloje!

* **Nepu Tunu**, gauruotu ledinės Neptūno planetos valdovu. **BRRR**, pasidarė vėsoka, jauti? Karalius Nepas Tunas tiesiog dievina šaldytą tuną (nes kitokio jo planetoje nerasi) ir mėgsta būti nelabai draugiškas. O kas jam belieka, kai turi tokią šaltą širdį?

SMAGIOS KELIONĖS šios knygos puslapiais, o mes keliaujame pas savo riaumojančius vaikus, kurie mums rašant šią knygą ėmė manyti, kad yra monstrai ir jau trečia diena, užuot kalbėję, bendrauja riaumodami...

1.

Naujas rytas žmonių namuose

- **KEEELIAMĖĖS!** – per visus du aukštus nuskambėjo mamos balsas.

- **BLYYYNAI VĖĖĖSTAAA!** – per visą namą nuaidėjo tėčio šūksnis.

Bet Ignas ir Gabija nieko negirdėjo!

Ir kaip gali girdėti, kai esi vidury nežinomos jūros ir užsilipęs ant aukščiausio stiebo bokštelio su piratų vėliava pro žiūroną stebi artėjantį priešų laivą?

Ar tikrai išgirsi būdamas priėmime pas Prezidentę, kuri tau ką tik įteikė medalį už naujausią atradimą – saldžiausius pasaulyje saldinius, nuo kurių dantys ne tik kad negenda, tačiau įgauna dar daugiau atsparumo mikrobams, apnašoms ir ėduoniui?

O jeigu tuo metu esi ne piratų laive ir ne Prezidentės rūmuose, bet dar geriau – ledi...

– Sakiau vakar, kad prieš miegą neleistum jiems taip ilgai skaityti. Dabar negali atsikelti...

– O aš tau sakiau, kad jie iš sutaupytų pinigų nusipirko mažyčius žibintuvėlius ir skaito pasislėpę, kai išjungiamo šviesą!

Dar ilgai tėtis ir mama bandė aiškintis, kuris kaltas, kad sūnus ir dukra rytais sunkiai keliasi, kol galiausiai abu išsišiepę iki ausų vienu metu pašoko į orą ir vienas kitam duodami penkis sušuko (beje, irgi vienu metu):

– MŪSŲ VAIKAI MĖGSTA SKAITYTI!

Ir sušuko taip garsiai, kad tuoj pabudo ne tik antrame aukšte savo lovose dar ką tik sapnavę Ignas su Gabija, bet ir aplinkinių kotedžų gyventojai!

– Kaip gerai, vos nepramigau darbo! – tarė vienas jų, šokdamas iš lovos ir skuosdamas tiesiai į mašiną su pižama.

– Oi, juk pavėluosiu į svarbų susitikimą! – Moteris kitame name užsitempė suknelę ir išlipusi pro miegamojo langą antrame aukšte lietvamzdžiu nučiuožė apačion, nusileido tiesiai ant savo elektrinio paspirtuko

ir užsivožusi šalmą nuzvimbė tolumoje svyruojančių dangoraižių link.

Bet grįžkime į šį skyrių. Ignas ir Gabija jau sėdėjo apačioje prie valgomojo stalo ir drauge su tėvais kirto, kapojo ir kitokiais perkeltinės reikšmės žodžiais (oi, ir dar šakutėmis) valgė tėčio iškeptus blynus.

– Kiek šiandien pamokų? – pasidomėjo tėtis kiek keistai išsiviepęs, nes paskutinis gurkšnis jam nepagailėjo kavos tirščių.

Vaikai sušuko vienu metu, bet visai skirtingai.

– Penkios! – pasigirdo iš Gabijos lūpų.

– Šešios! – pareiškė Ignas.

– Visai ne, – palingavo galvą mergaitė. – Penkios!

– Nešnekėk nesąmonių! – supyko brolis. – Šešios!

- Penkios!
- Šešios!
- Penkios!
- Šešios!
- Pen...

Kol vaikai ginčijosi, tėtis su mama tylėdami žiūrėjo vienas į kitą – kuo ginčas darėsi karštesnis, tuo plačiau jie šypsojosi, kol galiausiai jau beveik kvatodamasis tėtis vaikus pertraukė:

- Vaikai!
- Jūs einate į skirtingas klases! – priminė mama.

Ignas su Gabija staiga užsičiaupė, o po kelių sekundžių ėmė kikenti visa prie pusryčių stalo sėdinti šeima.

– Ei, jums jau metas, – rimtį grąžino mama, pažvelgusi į laikrodį ant sienos.

Brolis ir sesė atsiduso.

– Ir vėl susitikti su tais, – suraukė kaktą Gabija.

– Ir kodėl jų negali perkelti į kitą mokyklą, – sumurmėjo Ignas.

Abu nuskubėjo į vonios kambarį ir iki baltumo nusišveitė dantis.

– Geros dienos, – pritūpusi apkabino mama abu savo vaikus iš karto, vos šie spėjo išokti į sportbačius.

– Tik nepamirškite, kad einat į skirtingas klases, nesuipainiokite, – apkabindamas Igną ir Gabiją nusijuokė tėtis, prisimindamas dar šviežią ginčą prie pusryčių stalo.

Ir vaikai išėjo.

2.

Naujas rytas monstų namuose

– Metas keltis! – užriaumojo tėtis, maišydamas didžiuuulį katilą, kuriame burbuliavo košė ir jau buvo beveik bebėganti pro kraštus.

Ne, **UŽRIAUMOJO** šiuo atveju nereiškia, jog tėtis sušuko piktai ar net užrėkė. Tiesiog jis yra monstras, ir tiek. Ne, ne, ne toks tėtis monstras, kuris su savo vaiku elgiasi

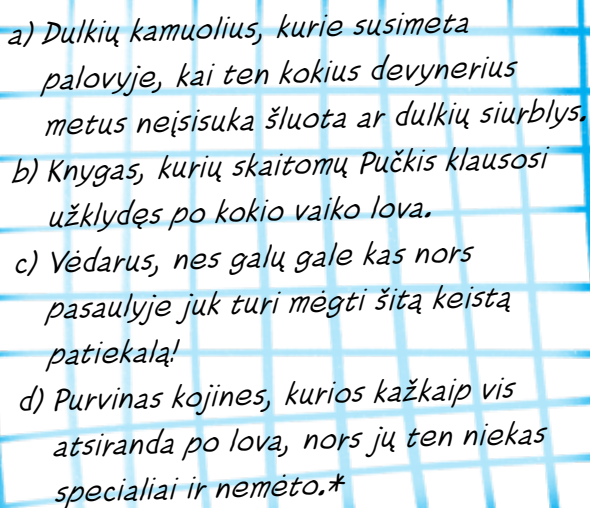
monstriškai ir saldinių suvalgyti leidžia tik per Kalėdas, kurių monstrai šiaip jau nešvenčia, arba savo mažajam sūneliui laiko skiria tik vakare prieš miegą, kai ragina eiti valytis dantų.

Tai buvo **TIKRAS** monstras. Ir jis dar kartą užriaumuoja.

– Kelkis, Pučki! Pavėluosi į pamokas!

Pučkis buvo monstriukas, kuris gyvena po lova ir be galo mėgo...

Štai tau **TESTAS!**

-
- a) Dulkių kamuolius, kurie susimeta palovyje, kai ten kokius devynerius metus neįsisuka šluota ar dulkių siurblys.
 - b) Knygas, kurių skaitomų Pučkis klausosi užklydęs po kokio vaiko lova.
 - c) Vėdarus, nes galų gale kas nors pasaulyje juk turi mėgti šitą keistą patiekalą!
 - d) Purvinas kojines, kurios kažkaip vis atsiranda po lova, nors jų ten niekas specialiai ir nemėto.*

* Ko gi dabar taip išsišiepei? Visgi kažkas mėto, m?